

16. Oameni

PORTRET • de Daniela Stoica

Tamas Lunca a deschis un punct de scufundări în Egipt

Orădeanul a devenit instructor de scufundări, a fondat Clubul Nautilus. El a lăsat meseria de pompier pentru a se bucura de peisajele submarine.

profil

NĂSCUT

•• La 30 noiembrie 1972, Oradea

STUDII

•• Facultatea de Educație Fizică și Sport, Oradea

FAMILIE

•• Căsătorit, un copil

PROFESIE

•• Subofiter, instructor de scufundări

Tamas Lunca învață bihoreni să se scufunde cu artă D. STOICA

ce-i place

•• „Îmi plac scufundările și excursiile exotice cu echipa unită”, spune el zâmbind amintirilor pe care le are. Îi place echipa care s-a format la Nautilus.

ce nu-i place

•• Nu-i place monotonia și nu știe cum s-ar descurca cu altă profesie decât cea pe care o are. Nu-i plac oamenii capricioși și fără caracter. Speră să nu aibă des de-a face cu ei.

Mai întâi a fost sportul. „Pe la 13 ani, am început să fac atletism. Șapte ani am practicat sportul ăsta”, povestește el. Datorită sportului a ajuns să lucreze în cadrul Brigăzii de Pompieri Crișana. Primii șapte ani a lucrat la intervenții la incendii, degajarea persoanelor înecate sau inundatii. Își amintește și acum multe dintre cazurile la care a intervenit.

S-a întâmplat să ajungă și în spital după câte o misiune. „A fost odată un caz la care a explodat o butelie. Am scos din casă un copil de nouă ani. Nu l-am putut salva. Toți pompierii am ajuns în spital cu arsuri de gradul doi și trei”, povestește el. Au fost emoționați când au văzut părinții îndoliați că vin să le mulțumească pentru eforturile făcute.

De opt ani este dispecer la Inspectoratul pentru Situații de Urgență Crișana (ISU). De când a apărut 112, are o viață mai liniștită la serviciu. „Când era 981, aveam apro-

ximativ cinci sute de apeluri false pe zi”, spune el.

Un accident și o nouă direcție

„Am început să fac scafandrie în urma unui accident cumplit. Trei femei au căzut cu Olcitul în Criș și au murit. Dacă am fi avut o echipă de scafandri, poate ar fi fost salvate”, povestește el.

Împreună cu alți colegi pompieri au făcut cursuri în Ungaria și au format echipa de salvare din cadrul ISU Crișana. Foarte curând după

aceea a format Clubul Nautilus, primul club de scufundări. „La început eram cam zece. Acum suntem aproape două sute de scufundători în Bihor”, spune el, încântat că toți sunt ca o familie.

Cursurile pentru obținerea brevetului de scufundător le ține la bazinul acoperit, apoi continuă în lacurile de acumulare de la Tileagd sau Borș. „În prima etapă totul se desfășoară într-un mediu controlat, ca să putem interveni în cazul unor accidente”, explică Tamas

Lunca. Cel mai apropiat loc de scufundări de Bihor este la Beliș, unde pot admira biserica scufundată. Când au mai multe zile libere, fac scufundări în alte lacuri din țară, la mare sau în Croația. O dată pe an, membrii clubului au parte de o excursie în locuri exotice. „Am fost în Egipt, în Thailanda, iar anul trecut în Mexic”, spune pompierul.

Mexicul i-a produs una dintre cele mai mari bucurii ca scufundător. „Am făcut scufundări fără cușcă printre rechini. Îi vedeam înotând lângă noi. A fost cea mai extraordinară experiență pe care am avut-o până acum”.

Întrebări și răspunsuri

•• E un sport scump?

T.L.: Asta e o prejudecată. Nu e mai scump decât schiul. Depinde de echipament vrei și unde vrei să faci scufundări.

•• Faci scufundări și singur?

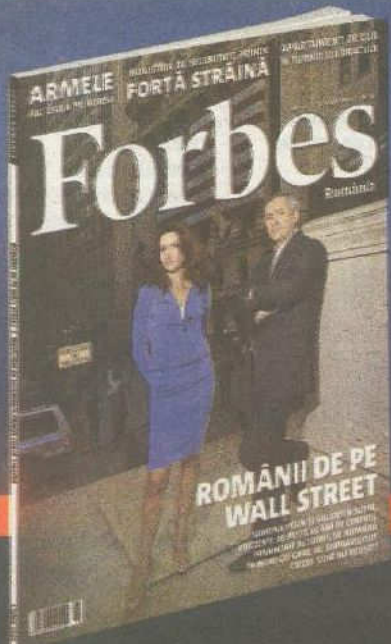
T.L.: Singur nu are farmec

și nu e voie. Nu ai aceleași satisfacții.

•• Ce trebuie să știe cineva care vrea să facă scufundări?

T.L.: Că marea e șeful și trebuie să-i respecti regulile. Când faci asta, te poți bucura de tot ce vezi. Accidentele se întâmplă pentru că mulți uită regula asta și bravează.

PUBLICITATE

Forbes

România

Business-ul se scrie altfel

Numărul 6, din 1 iunie

Apare lunea, la fiecare două săptămâni

Cea mai citită revistă de business life din lume, acum și în România